

рушійних сил слід віднести визначення періоду їх дії; інтенсивності, характеру, ознак та періодичності прояву; виявлення зв'язку з чинниками, що впливають на розвиток підприємства; вибір інструментів дослідження.

Для завершеності опису впливу чинників на розвиток підприємства, зокрема, необхідно надати такому опису системний характер; з'ясувати міру когерентності впливу чинників; встановити наявність ефекту мультиколінеарності щодо впливу чинників; вибрати інструменти дослідження. Причому, інструменти дослідження впливу чинників на розвиток підприємства мають не конфліктувати з інструментами вивчення рушійних сил розвитку.

УДК 65.

А. О. Саламатова, здобувач кафедри менеджменту,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЗВ'ЯЗКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ПОТЕНЦІАЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ

Сучасний рівень розвитку обумовлює виникнення багатьох змін в управлінні організаціями, що, в свою чергу, викликає необхідність формування цілісної системи управління зв'язками організації.

Modern level of development envisages emergence of most changes in organisation management that in its turn results in necessity of formation of integral organisation's relations management system.

Важливим аспектом вирішення ресурсної проблеми будь-якої організації є усвідомлення значення управління зв'язками для життєдіяльності організації. Розвиток організації залежить від розвитку наявної системи зв'язків та формування перспективних відносин, що будуть зумовлювати ефективну діяльність організації у коротко- та довгостроковій перспективі, їхнього балансування та оформлення у відповідну систему.

Оскільки ресурси організації розуміються в широкому контексті, важливими для розвитку та функціонування організації є всі види ресурсів, серед яких мають місце людські та інноваційні, що стають зараз все більш важливими. В контексті особливостей сучасного розвитку взаємозв'язок та взаємоузгодженість усіх ресурсів організації набувають принципового значення. Будь-яка організація тією чи іншою мірою являє собою відкриту систему, а відповідно, функціонує у певному середовищі, тобто

її ресурсна база залежить від внутрішніх та зовнішніх факторів функціонування.

Завданням будь-якої організації є балансування рівня своєї відкритості з потребою збереження себе як цілісності. Це можливо тільки через управління зв'язками, які існують для надходження предмета й передачі продукту. У сучасних умовах існує необхідність взаємного доповнення (гармонізації) зв'язків, тому що, по-перше, організаційні структури мають тенденцію до збільшення гнучкості за рахунок збільшення ролі людського фактору, а, по-друге, сучасні комп'ютерні технології вимагають більше твердої формалізації окремих операцій, процедур і режимів. Проблематика управління зв'язками складається не тільки з гармонізації внутрішніх зв'язків, але й збільшення конкурентоздатності за рахунок налагодження зовнішніх зв'язків.

Вдало побудова система управління зв'язками дозволяє підприємствам вирішувати низку важливих завдань, зокрема: покращувати координацію роботи всіх ланок підприємства; структурувати та раціоналізувати внутрішню субординацію; легше контролювати роботу всіх ланок; підвищувати свою конкурентоздатність на ринку та займати на ньому більш стабільну та привабливу позицію з орієнтацією на довгострокову перспективу.

На сьогодні проблема управління зв'язками організації не є зовсім новою, але є недостатньо дослідженою, оскільки раніше основна увага зазвичай приділялась дискретним аспектам цієї діяльності. Різні вчені опрацьовують різні підходи до аналізу та управління зв'язками організації за такими критеріями, як: рівень зв'язків (горизонтальні та вертикальні), характер ланок в управлінні зв'язками (лінійні та функціональні), напрямок зв'язків (зовнішні та внутрішні), ступень формалізації зв'язків (формальні та неформальні), зміст зв'язків (економічні та соціальні), напрямки передачі інформації тощо. Кожен такий напрямок дослідження безперечно має практичну цінність, але не охоплює питання управління зв'язками організації в цілому.

Серед тенденцій, що мають місце в сучасних організаціях, можна виділити такі, як: перехід від єдиної організаційної структури до комплексу різноманітних організаційних структур у межах однієї організації; перетворення стабільних структур у відкриті; краща і швидша адаптація до змін у середовищі та перехід від структурної оптимізації до оптимізації організаційного забезпечення стратегічного управління. Це несе в собі докорінні зміни місця та ролі підприємств, механізмів функціонування та управління, можливостей їхньої перебудови, варіантів розвитку тощо.

Таким чином, у сучасних умовах розвитку економіки виникає серйозна потреба не лише удосконалення системи зв'язків організації, а у формуванні цілісної системи управління зв'язками. На сьогодні існує необхідність проведення ширших та комплексніших досліджень з проблеми управління зв'язками підприємств, оскільки даному питанню приділяється все-таки недостатньо уваги в літературі, що особливо важливо в умовах зростання ролі людини як носія зв'язків та єдиного «елемента» системи, здатного до творчості і ролі інформаційних технологій. Мета таких розробок полягає у розробці теоретико-методичних основ управління зв'язками підприємства, шляхом виявлення місця і ролі зв'язків у системі управління, дослідження їх сукупності, факторів, що здійснюють вплив на вибір системи зв'язків, пропозиції шляхів балансування структурної та динамічної складової системи управління підприємства через оптимізацію зв'язків.

Можна стверджувати суттєву залежність ефективності функціонування організацій від ступеня усвідомлення необхідності цілеспрямованого управління зв'язками підприємств. Це зумовлено наявністю широкого кола специфічних зв'язків, які залежать від: типу бізнесу, організаційно-правової форми, середовища функціонування, обраної моделі управління, організаційного та виробничого потенціалу, типу організаційної культури (у тому числі від стилю, іміджу, репутації фірми тощо), ступеня розвитку стратегічного управління. Ефективне поєднання структурних та динамічних сторін системи управління, що базується на управлінні зв'язками організації, дозволить підвищити якість та результативність управління, а, зрештою, й ефективність діяльності підприємства.

Вирішення завдання сучасного керування зв'язками організації дозволить, на наш погляд, вирішити такі завдання, як: аналіз усієї сукупності зв'язків організації, виділення пріоритетних сфер для змін та покращення структури зв'язків, знаходження шляхів оптимізації зв'язків для налагодження внутрішньої роботи компаній та підвищення їх конкурентоспроможності на ринку.

УДК 65.012.2

Є. Ю. Сахно, канд. т. наук, доц.,

зав. кафедри менеджменту і управління проектами,

І. В. Калінько, викл. кафедри менеджменту і управління проектами,

Чернігівський державний інститут економіки і управління